

[Kalmæs]

deringer i gruppen af fortolkningen, er der nogle i gruppen, der vil stemme anderledes.

Glistrup (FP):

I denne sag er vi jo gennem de måneder, hvori den har verseret, blevet oversvømmet af enormt meget forskelligt papir, og det har måske været lidt svært at finde rede i og få overblik over alle de mange paragraffer, som man har jongleret frem og tilbage med; derfor synes jeg, der er god grund til at gøre tingets medlemmer opmærksom på, at efter at vi havde denne sag til første behandling, er der kommet en redegørelse på 4-5 sider fra justitsministeriets lovfdeling af 1. juni i år, og for en gangs skyld er der virkelig grund til at rose administrationens jurister for at have skrevet i et klart og tydeligt sprog, så man virkelig får sat på plads, hvad denne sag drejer sig om, og får det forklaret både set fra den ene side og set fra den anden side.

De, der har følt sig forvirret gennem de forløbne måneder over alt, hvad der har ligget i deres bokse, bør derfor sikre sig denne skrivelse fra justitsministeriet, for gennem den kan man faktisk få et indblik i, hvad det drejer sig om. Jeg skal selvfølgelig ikke her gennemgå alle 4-5 sider, men blot citere nogle linjer henimod slutningen af justitsministeriets skrivelse, hvori man anfører:

»I det foreliggende tilfælde vil en omgørelse af den godkendelse, som folketinget har foretaget af medlemmet, alene bygge på, at folketinget ønsker at anlægge en anden fortolkning af valgreglerne end den, der dannede grundlag for medlemmets oprindelige godkendelse . . . «

Det er jo det, der virkelig er kernen her. Der er intet andet problem end dette: vil folketinget i dag, den 3. juni 1982, give sig til at fortolke valglovens § 47 helt anderledes, end man fortolkede den den 22. december 1981? Jeg mener ikke, det er tilstedeligt, at folketinget begynder at svinge på den måde med hensyn til fortolkningen. Vi fik sagen forelagt, og vi traf vor afgørelse den 22. december 1981. Vi kan ikke have, at der skabes præcedens for, at man så bagefter kan svinge frem og tilbage og anlægge andre fortolkninger, og jeg føler mig også efter justitsministeriets skrivelse helt tryk ved den måde, vi fortolkede valgloven på. Det er det rigtige, at

når der er en tom kreds, så er den, der skal favoriseres ved overflytning af stemmerne fra den tomme kreds, partilistens nr. 1, og det er det, indenrigsministeriet har gjort.

At jeg så kan dele socialdemokratiets og andre partiers beklagelse af, indenrigsministeriet ikke har været alt for kvikt og korrekt til at give oplysninger til folketinget, er en helt anden sag, som slet ikke vedrører det, vi skal stemme om her. Her skal vi alene stemme om, hvorvidt vi vil til at lave om på den fortolkning, som klart blev anlagt i december, og som ganske givet er den eneste naturlige og rigtige, både når man læser valglovens ord, og når man ser valglovens bestemmelser i sammenhæng med de omstående paragraffer. Al den papirforvirring, der har været, er klaret op med dette brev.

Poulsaard (FP):

Vi sidder 179 medlemmer herinde, der er valgt. Hvis det havde været vores mandater, der havde været tvivl om, ville der have været en enorm interesse for sagen. Det er der ikke. Jeg har ikke personlig ret meget kendskab til nogen af de to herrer. Jeg er medlem af udvalget til valgs prøvelse, og vi har fået i stribevis af papirer, som ingen herinde har læst, det ved vi jo godt. Når jeg er medunderskriver og der står i betænkningen, at det er en flertalsindstilling, må jeg nok sige, at det er sket på den måde, I godt kender. Man sidder i en gruppe, og man er talsmand for sin gruppe. Det er umuligt at få ørenlyd i gruppen, der er ikke tid til at forelægge problemerne, specielt når vi har så mange bilag, og derfor vedtog gruppen på daværende tidspunkt, at vi fulgte flertalsindstillingen.

Siden har vi haft tid til i gruppen at drøfte sagen, og der er altså nogle i gruppen, der vil bakke dette beslutningsforslag op. Jeg har en meget, meget rystende mistanke om, at hvis dette forslag var kommet fra en fra socialdemokratiet, var det blevet vedtaget med et stort, stort flertal, men det er kommet fra en venstresocialist, og det er næsten lige så slemt som en fremskridtsmand, derfor ser man bort fra sagligheden, for jurister kan snakke til dommedag, de kan snakke, lige så længe de vil, og de har snakket os ihjel i det udvalg. Det var simpelt hen ikke til for en almindelig mand at finde ud af noget som helst, og jeg tror i hvert fald, at fru Aase Ole-